

WSPOMNIENIE O PROF. WOJCIECHU ZIĘTARZE (1940–2024)

Wojciech Ziętara urodził się 9 lutego 1940 roku w Mycielewie, w rodzinie rolniczej. Po ukończeniu szkoły podstawowej pracował w gospodarstwie rolnym rodziców i prawdopodobnie Jego życie potoczyłoby się tą drogą, gdyby nie wypadek przy pracy, który zdarzył się w 1958 roku. Konieczna okazała się zmiana planów życiowych: najpierw była to nauka w technikum rolniczym w Bydgoszczy, a następnie w latach 1963–1968 studia na Wydziale Ekonomiczno-Rolniczym Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Uzyskanie dyplomu magistra ekonomiki rolnictwa w SGGW można uznać za początek drogi naukowej. Podczas studiów i bezpośrednio po ich zakończeniu Wojciech Ziętara odbył praktyki rolnicze w Holandii i Niemczech, zaś na początku lat 70. staże w gospodarstwach w Racocie oraz Wiznie. Wiosną 1972 roku podjął pracę w Katedrze Ekonomiki i Organizacji Gospodarstw Rolniczych SGGW. W 1976 roku uzyskał stopień doktora nauk ekonomicznych. W latach 1978–1979 odbył 15-miesięczny staż naukowy na Uniwersytecie w Bonn i Hohenheim pod kierunkiem profesorów G. Steffena i E. Reischa, jako stypendysta Fundacji imienia Alexandra von Humboldta. W 1971 roku w ramach stypendium tej samej fundacji odbył tym razem pięciomiesięczny staż naukowy na Uniwersytecie w Bonn. W 1989 roku Wojciech Ziętara został doktorem habilitowanym w zakresie ekonomii, zaś siedem lat później otrzymał tytuł profesora nauk ekonomicznych. W dowód uznania za działalność na polu naukowym, dydaktycznym i społecznym tytuł doktora *honoris causa* przyznał Profesorowi Wojciechowi Ziętarze Uniwersytet Rolniczy w Krakowie (2007).

W październiku 2010 roku formalnie Pan Profesor przeszedł na emeryturę, pracował jednak nadal na uczelni, a następnie od maja 2011 roku w Instytucie Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej Państwowym Instytucie Badawczym. Dotychczasowy dorobek liczący ponad 400 publikacji powiększył przez 13 lat pracy w IERiGŻ PIB o około 120 prac, 70 ekspertyz, 52 referaty, 50 recenzji. Profesor był promotorem 220 prac magisterskich, ponad 20 przewodów doktorskich, dwóch przewodów o nadanie tytułu doktora *honoris causa*, recenzentem w 5 postępowaniach o nadanie tytułu profesora, 9 przewodach habilitacyjnych i licznych przewodach doktorskich. Od 1994 roku był związany z kwartalnikiem „Zagadnienia Ekonomiki Rolnej”, pełniąc funkcję członka Komitetu Redakcyjnego, a w latach 2012–2019 Sekretarza Redakcji.

Był utalentowanym pedagogiem. Zwracała uwagę Jego znakomita opieka nad studenckim Kołem Naukowym Ekonomistów SGGW. Członkowie Koła w czasie wizyt w gospodarstwach rolniczych gromadzili dane empiryczne, na podstawie których pisali referaty, które były wygłaszane na ogólnokrajowych przeglądach

studenckich kół naukowych organizowanych w Warszawie. Referaty pisane przez członków Koła były wielokrotnie nagradzane i wyróżniane. Wiele czasu i energii poświęcał profesor Wojciech Ziętara działalności w organizacjach takich jak: Towarzystwo Naukowe Organizacji i Kierownictwa (TNOiK), Komitet Ekonomiki Rolnictwa Polskiej Akademii Nauk, Rada Konsultacyjna ds. Rolnictwa i Obszarów Wiejskich przy Prezydencie RP (1993–2004), Stowarzyszenie Ekonomistów Rolnictwa i Agrobiznesu (prezes w latach 2000–2001), Stowarzyszenie Stypendystów Fundacji im. Aleksandra von Humboldta, w latach 1992–2002 doradca prezesa Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa. Wszystkie podejmowane funkcje i zadania wypełniał Profesor Wojciech Ziętara z wielką odpowiedzialnością i pilnością. Praca naukowa Profesora miała silne oparcie w kontakcie z praktyką – Profesor utrzymywał stałe i ścisłe kontakty z praktykami, był osobą znaną i cenioną w środowisku wiejskim. Odwiedził wiele przedsiębiorstw i gospodarstw rolniczych, dla których przygotowywał plany rozwoju i doradzał w kwestiach organizacyjno-ekonomicznych. Jego koncepcje znajdowały zastosowanie w budowaniu przemian własnościowych polskiego rolnictwa. W latach 90. przygotował wiele programów dla Telewizji Edukacyjnej „Notowania”, prowadził szkolenia dla rolników i przedsiębiorców rolnych. Szczególnie bliska Jego sercu była wciąż aktualna sprawa trwałości umów dzierżawnych, zaś w ostatnich latach również właściwe rozumienie ekologicznego podejścia do produkcji rolnej.

Profesor Ziętara był człowiekiem nadzwyczaj skromnym, pracowitym i sumiennym, ale również troskliwym i otwartym na innych ludzi oraz opiekuńczym. Niósł wielokroć pomoc swoim dawnym studentom, współpracownikom, znajomym. Pielęgnował kontakty z nimi, często starał się inspirować do działań twórczych i pożytecznych, choć czasem trudnych. Zainteresowania Profesora Ziętary wykraczały poza kwestie zawodowe – był miłośnikiem wędrówek górskich, pływania, jazdy na rowerze. Żywo interesował się sytuacją gospodarczą, społeczną, polityczną oraz literaturą.

Profesor Wojciech Ziętara cechował się nie tylko tym, że umiał przekazywać swoją wiedzę i doświadczenie innym, ale także wsłuchiwał się w to, co oni mówią. Odmienność poglądów i stanowisk nie przeszkadzała Profesorowi, pod warunkiem jednak, że rozmówca przedstawił swoje argumenty.

Odszedł niespodziewanie. Będziemy Go pamiętać jako pracownika nauki, który był autorytetem, nauczycielem, serdecznym i życzliwym współpracownikiem, który wysoko cenił zasady etyczne pracy naukowej, a także jako człowieka pełnego optymizmu i energii.

*Opracowanie tekstu: mgr Zofia Mirkowska
Fotografia: Leszek Ślipiński*